

MÁRK EVANGÉLIUMA 10-11.

Jézus onnan elindulva elment Júdea határába és Jordánontúlra; újra sokaság gyülekezett hozzá, ő pedig szokása szerint ismét tanította őket.

Jézus utoljára hagyja el Galileát, elindul Jeruzsálembé, ahol keresztre fogják feszíteni. Jézus minderről a tanítványoknak is beszél, de még mindig nem értik. Krisztus fejében ez a tény annyira világos, hogy tudatosan megy Jeruzsálembé, hogy ott keresztre feszítsék, és utána majd feltámadjon. Elhagyja tehát Galileát és dél felé, Jeruzsálem irányába indul, Judeán keresztül. Az ammóniak és a moabiták területén keresztül halad, és közben szokása szerint tanítja a sokaságot.

Farizeusok is mentek hozzá, és megkérdezték tőle, hogy szabad-e a férfinak elbocsátania a feleségét: ezzel kísértették Jézust.

Ez egy jól irányított kérdés volt, mert szerették volna csapdába ejteni, hisz arra számítottak, hogy a mózesi törvényekkel szembenálló válaszokat ad nekik. Be akarták bizonyítani a vele levő embereknek, hogy Jézus tévtanító, és nem Mózes törvényét tanítja nekik, hanem valami mást.

Mózes 2. könyvében Isten azt mondta az embereknek Mózesen keresztül, hogy ha egy férfi feleségül vesz egy nőt, és valami tisztátalanságot talál benne, akkor adjon neki válólevelet. Ez így egy kissé homályos, és mindig vannak olynok, akik rögtön rástartolnak az olyan területekre, amelyek betartására jó kifogást lehet találni.

Két különböző zsidó irányzat létezett ezzel kapcsolatban, amelyeket híres rabbik képviseltek. Semáj azt tanította, hogy az egyetlen tisztátalanság, amely jogosulttá teszi a válást, az lehet az asszonyban, ha a vőlegény a nászéjszakán rájön, hogy újdonsült felesége már nem szűz. Semáj tehát a tisztátalanságot kizárólag az asszony paráznaságára vonatkoztatta.

A másik irányzat, amelyet Hael rabbi képviselt, igencsak liberálisan értelmezte a tisztátalanság fogalmát. Pl. ha a férfinak nem tetszett az asszony öltözködése, ha áthallatszott a hangja a másik szobából, vagy ha olyan ételt készített, ami nem ízlett a férjnek, akkor ez is tisztátalanságnak, ill. válóknak számított.

A zsidók nagyon megoszlottak e tekintetben, de természetesen Hael gondolkodásmódja sokkal nagyobb népszerűségnek örvendett a férfiak körében. Akabi rabbi pedig azt állította, hogy ha a férfi talált egy másik asszonyt, aki jobban megfelelt az igényeinek mint jelenlegi felesége, akkor ennek alapján is elválhatott a feleségétől.

Természetesen ezekkel a liberális értelmezésekkel teljesen értelmetlenné tették a törvényt, de elég rendszeren megoszlottak közöttük a vélemények. Ezért Jézus elé vitték az ügyet és megkérdezték tőle, hogy szabad-e a feleséget bármely okból elbocsájtani.

Ő azonban visszakérdezett: „Mit parancsolt nektek Mózes?”

Azok ezt mondták: „Mózes megengedte a válólevél írását és az elbocsátást.”

Jézus erre így szólt hozzájuk: „Szívetek keménysége miatt írta nektek Mózes ezt a parancsolatot, mert a teremtés kezdete óta az embert férfivá és nővé teremtette az Isten.

Ezért elhagyja az ember apját és anyját, és lesznek ketten egy testté, úgyhogy ők többé már nem két test, hanem egy.

Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”

A liberális válások miatt szociális káosz alakult ki. Sok gyerek majdhogynem árvának minősült, mert semmiféle otthonnak nevezhető helyük nem volt gyerekkoruk során. Jézus ahelyett, hogy Mózes törvényét idézte volna, hisz azzal kapcsolatban azt mondta, hogy csak a szívük keménysége miatt adta nekik Mózes a válás lehetőségét, visszatért a kezdetekhez. Ott Isten az ideális változatot fogalmazta meg. Mi volt ez az ideál?

Először is abból a felismerésből indul ki, hogy sem a férfi, sem a nő nem teljes egyedül, önmagában. Isten ezért teremtette az egyiket nőnek és a másikat férfinak, hogy a kettő eggyé váljon. A férfi kiegészíti a feleségét, és a feleség is kiegészíti a férjét.

Jézus tehát visszatért az alapokhoz, az Isten által megfogalmazott ideálhoz. Az ember viszont, keményszívűsége és hajthatatlansága miatt, nem tudta beteljesíteni ezt az ideált. Ehhez hozzájárul az a tény, hogy nem akar megbocsátani vagy adni a másiknak, pedig a házasság az adásról szól. Mindez tarthatatlan helyzetekhez vezetett, Mózes ezért kimondta, hogy a férj adjon válólevelet a feleségnek.

Manapság is a keményszívűség uralkodik, de Isten ideálja még mindig érvényes - egy életre egy házasság. Ma is sokan hajthatatlanok, nem képesek adni és megbocsátani, és ilyen körülmények között a házasság maga a pokol. Nagyon szerencsétlen helyzet áll elő, amikor két személy tudatosan vagy tudatalatt egymás elpusztítását tartja szem előtt. Ez biztos, hogy nem az az ideál, amelyet Isten elképzelt.

Az isteni ideál az, hogy ketten eggyé legyenek a szeretet harmóniáján keresztül. Nagyon nehéz e témáról beszélni, mert egyrészt nem szeretnénk azzal növelni a problémákat, hogy a válást és az újráházasodást megkönnyítjük. Isten nem ezt akarja, és Malakiás könyvében határozottan kijelenti, hogy gyűlöli a válást. Ugyanakkor azokat a tarthatatlan helyzeteket is gyűlöli, amelyek néha a keményszívű emberek házasságát jellemzik.

Nem mondhatjuk tehát, hogy „tedd, amit akarsz, úgysem számít”. Az a vágy kell, hogy vezéreljen minket, hogy Isten kedvében járjunk. Ha egy rossz házasságban élünk, akkor keresnünk kell megjavításának lehetőségeit: adni, megbocsátani, szeretni és megérteni - hogy eggyé válhassunk a házastársunkkal.

Másrészt viszont nem akarjuk azokat elítélni, akik keresztülmentek azon a keserű tapasztalaton, hogy papíron házasok voltak ugyan, de a valóság mást mutatott, és sohasem volt Isten Lelke szerinti egység a házasságban. A helyzet tarthatatlansága, és saját maguk mentése miatt a felek a válás mellett döntöttek, mert különben a házasság teljesen tönkretette volna őket.

Igen szerencsétlen dolog, hogy igen gyakran nagyon fiatal korban a párok azt hiszik, hogy örülten szerelmesek egymásba, és ragaszkodnak a házassághoz, mert már nem tudnak tovább várni. Aztán nem sokkal a tűz lankadása után rájönnek, hogy teljesen összeférhetetlenek. Valaki egyszer azt mondta, hogy egy olyan fontos döntést, mint a házasság, sohasem szabadna gyerekekre bízni. Ezért volt annak idején ez a szülők dolga, de annak is megvoltak a hátulütői.

Ha valaki tinédzser korában megházasodik, és gyorsan kiderül, hogy ez egy tragikus hiba volt, és lehetetlen azzal a személlyel együtt élni, akkor - és ez csak az én saját véleményem, nem az Úr parancsolata - elválhat. Nem hiszem, hogy az Úr azt mondaná: „Na, jól elrontottad a dolgot! Most aztán szenvedj egész életedben azért a hibáért, amit gyermekként elkövettél, és soha többé nem házasodhatsz meg.” De ez csak az én meggyőződés.

Jézus szerette volna visszaállítani a házasság szentségének felismerését. A katolikus egyház szerint ez egy szentség, és azt hiszem ebben igazuk van. Ez egy lelki munkának a látható megnyilvánulása, amelynek során Isten egy lelki köteleket teremt és a kettő egyé lesz. A megfelelő személlyel történő házasság földi mennyország lehet, de a nem megfelelő személlyel együtt töltött élet lehet maga a pokol is.

Ezt főleg a fiataloknak mondom, akik még csak kacérkodnak a házasság gondolatával: nagyon sokat imádkozzatok a döntések előtt. Mielőtt én megházasodtam, elvonultam imádkozni és böjtölni. Boldog vagyok, hogy a jó döntésre vezetett az Úr. Ezt a dolgot nem lehet a szívedre vagy az érzelmeidre hagyni, hanem imádkozva kell döntenie róla. Sokkal jobb, ha egyáltalán nem követsz el egy nagy hibát, semhogy később kelljen mindezt kijavítanod.

Nem hiszem, hogy Isten pokolra küldi azt, aki elvált és újránházasodott. Ha újránházasodtál, akkor abból próbáld kihozni a lehető legjobbat, olyat amelyet Isten akar. Szerintem butaság azt mondani, hogy „már volt egy házasságom, úgyhogy jobb, ha tőled is elválok”. Szerintem abban az állapotban kell maradni, amiben vagy, mert a Biblia azt mondja, hogy *„az ember maradjon meg abban az elhívásban, amelyre elhívott”*.

Milyen állapotban voltál amikor Krisztus magához szólított? Lehet, hogy addigra már újránházasodtál? Akkor azon munkálkodj amiben vagy, hadd hozzon tiszteletet és dicsőséget Istennek. Emlékezzünk Dávidra, aki Betsabéval követett el házasságtörést, és később feleségül is vette. Isten irgalmas és megbocsátó volt vele, és a próféta azt mondta Dávidnak: *„Az ÚR is elengedte vétkeidet, nem halsz meg.”* Ugyanakkor megfizették az árat, mert elveszítették első gyerekeiket, de ennek ellenére Isten megbocsátott nekik.

Lehet, hogy a házasság tekintetében szörnyű múlttal rendelkezel. Lehet, hogy egyes emberekkel tényleg nagyon nehéz lehet együtt élni, vagy egyszerűen csak képtelenek megfelelő partnert találni maguknak. Lehet, hogy vesztesnek érzed magad a házasság területén, de Isten képes segíteni még rajtad is - az Ő dicsőségére. A házaspárok Krisztusban meg tudják oldani a nehézségeiket és rajta keresztül szerettel teli kapcsolatba kerülhetnek egymással.

Otthon ismét megkérdezték őt erről a tanítványai.

Ő ezt mondta nekik: „Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el feleségül, házasságtörést követ el ellene; és ha az asszony bocsátja el férjét

Igen kevés lehetőség volt arra, hogy egy asszony elbocsássa a férjét. Ha például alaptalanul vádolta a férje azzal, hogy nem volt szűz, amikor összeházasodtak, vagy a férj házasságtörést követett el, akkor az asszony is elválhatott.

ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el.”

Itt nincs szó ártatlan félről, de az emberek mindig a kiskapukat keresik.

Ekkor kisgyermeket vittek hozzá, hogy megérintse őket, a tanítványok azonban rájuk szóltak.

Még a mai napig is az a szokás a zsidóknál, hogy a rabbikhoz mennek, hogy azok áldást mondjanak az emberekre. Akkoriban a szokás az volt, hogy a gyerekeket kb. egy éves korukban a rabbikhoz vitték, hogy azok megáldják őket. A szülők ezért vitték a gyerekeket Jézushoz, de a tanítványok azt mondták nekik, hogy ne zavarják az Urat, mert nagyon elfoglalt.

Amikor ezt Jézus észrevette, megharagudott, és így szólt hozzájuk: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

Jusson eszetekbe, hogy Jézus a keresztre megy, és ennek a tudatnak a terhe nyomja a vállát, és a tanítványok azt gondolták, hogy nincs ideje a gyerekekre, mert esetleg megzavarnák. Jézus viszont azt mondta, hogy tévednek: *„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.”*

„Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.”

Van valami gyönyörű a gyermekekben: szerintem a kisgyerekek számára természetes az Istenben való hit. Úgy gondolom, hogy az ateizmust meg kell tanulniuk, az Istenben való hit viszont ösztönszerűen bennük van. Olyan egyszerű és gyönyörű a gyerekek Istenbe vetett hite.

Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket.

Nagyon szeretem ezt a képet: Jézus átöleli a gyerekeket. Biztos vagyok benne, hogy a gyerekek ösztönösen vonzódtak hozzá.

Amikor útnak indult, odafutott hozzá egy ember, és térdre borulva előtte, azt kérdezte tőle: „Jó Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”

Jézus így szólt hozzá: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó az egy Istenen kívül.”

Sokan azt állítják, hogy Jézus megfeddte, mert jónak nevezte Jézust. Nem hiszem, hogy így van. Szerintem Jézus a elméjét akarta megvilágítani, hiszen kijelentésével vagy azt mondja neki, hogy „én nem vagyok jó”, vagy azt, hogy „én vagyok Isten”. Szerintem az utóbbiról van szó.

Gondolatébresztőként azt mondja neki: *„Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó az egy Istenen kívül.”* Miért is nevezte jónak? Mert én Isten vagyok. Ez összhangban áll azzal, amit ezután mondott neki Jézus. A többi állítása istenkáromlásnak számítana, ha nem azt állítaná, hogy Ő Isten. Jézus ugyanis a továbbiakban kifejti, hogy „Isten kell legyen az életed középpontja, ezért kövess engem. A jelenlegi helyzet hibás, mert a pénzt helyezted a középpontba, de ha Isten országába akarsz jönni, akkor új középpontra van szükséged: Isten kell legyen a középpont, kövess engem.”

„Tudod a parancsolatokat: Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, ne károsíts meg senkit, tiszteld apádat és anyádat.”

Az pedig ezt mondta neki: „Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.”

Jézus miután rátekintett, megkedvelte, és ezt mondta neki: „Egy valami hiányzik még belőled

Máté úgy írja, hogy az ifjú megkérdezte Jézust: *„Mi fogyatkozás van még bennem?”* Jézus erre válaszolja a következőket:

„Egy valami hiányzik még belőled: menj, add el, amid van, és oszd szét a szegények között, akkor kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.”
A válasz miatt elborult az ember arca, és szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.

Amint már korábban rámutattam, Jézus fő üzenete nem az volt az ifjú számára, hogy „menj, és add minden vagyonodat a szegényeknek”. A fő üzenete az volt, hogy *„menj, vedd fel a keresztedet és kövess engem”*. A fiatalembert a vagyona akadályozta meg abban, hogy felvegye a keresztjét és kövesse Jézust.

Nem tudom, hogy a ti életetekben mi az, ami megakadályozza, hogy felvegyétek a kereszteteket és kövessétek Jézust. Lehet, hogy ez egy kapcsolat, egy munka, egy ambíció, egy cél. Bármilyen is legyen az, ami megakadályozza, hogy felvegyétek a kereszteteket, és Őt kövessétek, szabaduljatok meg tőle - ez az, amit Jézus mond. A fiatalembert esetében csak egyszerűen nevével nevezte az akadályt. A fiatalembert istene a pénz volt, és Jézus megmondta, hogy nem szolgálhatja Istent és a mamont egyszerre. *„Szabadulj meg az idegen istentől! Gyere, kövess engem, és ismerd meg az igaz Istent!”*

Isten Igéje ma ugyanezt üzeni nekünk: engedjük, hogy Isten kerüljön életünk középpontjába, kövessük Jézus Krisztust. Ez az út ami a mennyországba, ez az egyetlen út ami az örök életre vezet. Bármilyen is az, ami ezt megakadályozza, szabadulj meg tőle!

„A válasz miatt elborult az ember arca, és szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.” Nem ellentmondásos ez egy kicsit? Sokan azt gondolják, hogy csak pénzre van szükségem a boldogsághoz, itt viszont találkozunk egy emberrel, aki azért szomorú, mert nagy vagyona van. Ne gondolják, hogy ez az ifjú elkárhozott, mert nem tudjuk. Lehet, hogy átgondolta azt, amit Jézus mondott, és behívatta szolgálóit, hogy mindent eladjanak és elajándékozzanak, majd követte Jézust. De az is lehet, hogy visszatért a nyomorúságába, és az élete további részét is úgy élte le, hogy a pénz volt az istene.

Jézus ekkor körülnézett, és így szólt tanítványaihoz: „Milyen nehezen mennek be Isten országába a gazdagok!”
A tanítványok megdöbbenek szavain

A zsidó gondolkodásmód szerint a gazdagság Isten áldása. Ha valakinek jól ment anyagilag, akkor az azért volt, mert Isten kiváltságosan kezelte és anyagilag megáldotta őt. Azt gondolták, hogy a vagyon egy ember hitének mutatója, ezért voltak a tanítványok ennyire megdöbbenve.

„Hová gondolsz, Uram? Hát azt hittük, hogy a gazdagság a hitének mértékét mutatja, és a nagy hite miatt bízott rá Isten ilyen nagy vagyont.” Jézus viszont darabokra szaggatja ezt a koncepciót. Ma is vannak olyanok, akik azt hiszik, hogy az anyagi gazdagság a lelki gazdagság következménye. Vannak akik azt hirdetik a szószékről, hogy az istenfélő élet következménye az anyag jóllét. Pál azt mondja Timóteusnak, hogy *„az ilyenektől fordulj el”*.

A tanítványok megdöbbenek, de Jézus tovább magyaráz:

Jézus azonban ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: „Gyermekeim, milyen nehéz az Isten országába bejutni azoknak, akik vagyonban bíznak!”

Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint gazdagnak az Isten országába bejutni.”

Egyesek szerint a tű foka egy kis kapu volt Jeruzsálem falában, és miután a nagy kapukat este bezárták, már csak ezen keresztül juthattak be a városba a későn érkezők. Tehát amikor Jézus arról szólt, hogy a gazdagnak nehéz Isten országába bejutni, akkor erre a kis kapura utalt, amelyen keresztül csak nagy nehézség árán tudtak bejutni a későn érkezők, miközben a tevéiket próbálták begyömöszölni a kis lyukon. De végül is, nagy izzadság és erőfeszítés közepette meg lehetett oldani a dolgot. Jézus nem erről beszélt!

Jézus egy lehetetlen dologról szólt itt, de mindig vannak olyanok, akik szeretnék a küszködő emberek számára elérhetővé tenni az üdvösséget. „Dolgozz keményebben, próbákozz erősebben, legyél őszintébb, mert akkor megválthatod magad!” De ez nem így van! Jézus lehetetlennek kiáltotta ki ezt a vállalkozást.

*Ők még jobban megrökönyödtek, és ezt kérdezték egymás közt: „Akkor ki üdvözülhet?”
Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta: „Az embereknek lehetetlen*

Istenem segíts, hogy megértsük: az ember nem tudja megmenteni önmagát. Ez lehetetlen! Jézus azt mondta a Gecsemáné kertben: „*Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a pohárt.*” Ha az ember megmenthető más módon, akkor legyen úgy – de

„Az embereknek lehetetlen, de az Istennek nem, mert az Istennek minden lehetséges.”

Isten meg tud menteni téged is, mert nem vagy elérhetetlen számára. Nem láttuk-e már Istent ott munkálkodni, ahol az ember már régen feladta? Voltak olyan emberek, akikre azt mondtam, hogy lehetetlen, hogy megtérjenek, mert olyan mélyre süllyedtek. Fel is adtam minden reményt velük kapcsolatban - de Isten ennek ellenére megmentette őket kegyelmének dicsőségével.

*Péter megszólalt, és ezt mondta neki: „Íme, mi elhagyunk mindent, és követőid lettünk.”
Jézus így szólt: „Bizony, mondom néktek: senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit, anyját vagy apját, gyermekeit vagy szántóföldjeit énértem és az evangéliumért*

Sokan közülük, a zsidó kultúra merevsége miatt, Jézus Krisztus befogadásakor elveszítették örökségeiket, családi kapcsolataikat, kiközösítették őket és istenkáromlóknak neveztettek. Sok zsidó családnál még egy temetési szertartást is megrendeztek, és halottnak nyilvánították azokat, akik Jézus Krisztust befogadták. Feltehetően Pál apostol a feleségét veszítette el emiatt.

Jézus azt mondta nekik, hogy *„Bizony, mondom néktek: senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit, anyját vagy apját, gyermekeit vagy szántóföldjeit énértem és az evangéliumért,*

„és ne kapna százannyit: most ebben a világban házakat és testvéreket, anyát, gyermeket, és szántóföldeket üldöztetésekkel együtt, a jövő világban pedig örök életet.”

Lehet, hogy üldöztetésben lesz részed, és sok dolgot elveszítesz, de százannyit kapsz vissza Isten családjában. Vannak közöttetek is olyanok, akiknek a Jézus Krisztusba vetett hite szakadást okozott a családi kapcsolataikban.

Mikor pedig felfelé mentek a Jeruzsálembe vezető úton, Jézus előttük haladt. Akik vele voltak, álmélkodtak; akik pedig mégis követték, félték. Ekkor újra maga mellé vette a tizenkettőt, és beszélni kezdett nekik arról, ami vele történni fog:

„Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, halálra ítélik, és átadják a pogányoknak, kigúnyolják és leköpi, megkorbácsolják és megölik, de három nap múlva feltámad.”

Figyeljétek meg, hogy mit mond: a főpapok és az írástudók ítélik majd halálra, de a pogányoknak adják át, akik leköpi, megkorbácsolják és megölik. A római katonák voltak azok, akik bíbor palástot adtak rá, és gúnyolódtak vele, „Üdvözlégy, zsidók királya” mondták; majd megkorbácsolták, leköpték és meg is ölték.

Ekkor hozzálépett Jakab és János, a Zebedeus két fia, és így szóltak hozzá: „Mester, szeretnénk, ha megtennéd nekünk, amit kérünk.”

Jézus megkérdezte tőlük: „Mit szeretnétek, mit tegyek meg nektek?”

Ők pedig ezt mondták neki: „Add meg nekünk, hogy egyikünk a jobb, a másikunk a bal kezed felől üljön majd dicsőséges uralkodásod idején.”

Jézus így válaszolt: „Nem tudjátok, mit kértek. Vajon ki tudjátok-e inni azt a poharat, amelyet én kiiszom, és meg tudtok-e keresztelkedni azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?”

Mire ők így feleltek neki: „Meg tudjuk tenni.” Jézus ekkor ezt mondta nekik: „Azt a poharat, amelyből én iszom, kiisszátok...”

Heródes, amikor később üldözni kezdte az egyházat, lefejeztette Jakabot, és így ő lett az egyik legkorábbi mártír.

„Azt a poharat, amelyből én iszom, kiisszátok, és azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, de hogy ki üljön jobb vagy bal kezem felől, azt nem az én dolgom megadni, mert azoké lesz az, akiknek elkészítettett.”

Isten eleve elrendelte mindezt, és az azoknak adatik meg, akiknek előre elkészítettett. Emlékeztek, hogy néhány fejezettel korábban, amikor Cezáreából jöttek vissza, a tanítványok vitatkoztak egymással, hogy ki lesz a legnagyobb Isten országában. A házba érve Jézus megkérdezte, „Miről vitatkoztatok?” „Semmiről!” mondták, mert nem merték bevallani. Itt viszont Jakab és János kérik ezt a szívességet, és az előkelő helyre hajtanak.

Amikor ezt a tíz tanítvány meghallotta, megharagudott Jakabra és Jánosra.

Mennyire tipikus ez a fajta felindulás, ugyanakkor mindnyájan ugyanarra a dologra gondoltak.

De Jézus odahívta őket, és így szólt hozzájuk: „Tudjátok, hogy azok, akik a népek fejedelmeinek számítanak, uralkodnak rajtuk, és nagyaik hatalmaskodnak rajtuk. De nem így van közöttetek, hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen szolgátok; és aki első akar lenni közöttetek, az legyen mindenki rabszolgája.”

Az Isten országa különbözik az emberek országától, mert az Isten országában az első szolgál mindenkit.

„Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.”

A nagysághoz vezető út a szolgálaton keresztül vezet. Fontos megérteni, hogy az emberek szolgálatán keresztül Istent szolgálom. Bármit tesztek, tegyétek az Úr dicsőségére. Fel kell

ismernünk, hogy az Úr szolgálata tulajdonképpen az emberek szolgálatát jelenti. A nagysághoz vezető út az alázatosság útja.

Azután Jerikóba értek, és amikor Jézus tanítványaival és elég nagy sokasággal kifelé ment Jerikóból, egy vak koldus, Bartimeus, a Timeus fia ült az út mellett.

Amikor meghallotta, hogy a názereti Jézus az, így kiáltott fel: „Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam!”

Bizonyára hallotta, hogy a sokaság elhalad mellette, hiszen a vakok nagyon jó hallással rendelkeznek, és megkérdezte a közelálló emberektől, hogy mi történik. „A názereti Jézus halad el mellettünk”, hangzott a válasz. Erre az öreg Bartimeus azt mondta magában: „Eljött az én időm!” és így kiáltott fel: „Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam!”

Többen is rászóltak, hogy hallgasson, ő azonban annál inkább kiáltozott: „Dávid Fia, könyörülj rajtam!”

Jézus megállt és ezt mondta: „Hívjátok ide!” Odahívták a vakot ezekkel a szavakkal: „Bízzál! Kelj fel! Hív téged!”

Ő pedig ledobta felsőruháját...

Egyesek szerint a felsőruhája az akkori tipikus koldusruha volt, amelyet megkülönböztető jelként hordtak. Most viszont eldobta magától, mert már hitből tudta, hogy többé nem kell koldulnia. Tudta, hogy ha Jézushoz megy, akkor látni fog és megváltozik az élete.

felugrott, és odament Jézushoz.

Jézus megkérdezte tőle: „Mit kívánsz, mit tegyek veled?” A vak ezt mondta: „Mester, hogy újra lássak.”

Jézus ekkor így szólt hozzá: „Menj el, a hited megtartott téged.”

Lehet, hogy Jézus látta, amikor ledobta a koldusruháját, látta szívének hitét.

És azonnal újra látott, és követte őt az úton.

Gyönyörű történet!

Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, Bétfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél, elküldött tanítványai közül kettőt, és így szólt hozzájuk: „Menjetek az előtetek levő faluba, és mindjárt, amint beértek, találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen még nem ült soha senki: oldjátok el, és hozzátok ide.

Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért teszitek ezt? - mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rá, de azonnal vissza is küldi.”

El is mentek, meg is találták a szamárcsikót az ajtó elé kötve kinn az utcán, és eloldották.

Az ott álldogálók közül néhányan megkérdezték tőlük: „Miért teszitek ezt, miért oldjátok el a szamárcsikót?”

Ők pedig úgy válaszoltak, ahogyan Jézus mondta; és akkor elengedték őket.

Elvitték tehát Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, ő pedig felült rá.

Sokan felsőruhájukat terítették az útra, mások a mezőn vágott lombos ágakat;

akik pedig előtte és utána mentek, ezt kiáltották: „Hozsánna! Áldott, aki jön az Úrnak nevében!

Áldott a mi atyánknak, Dávidnak eljövendő országa! Hozsánna a magasságban!”

Jézus ekkor bement Jeruzsálemben a templomba; mikor pedig már mindent megnézett, és mivel már későre járt az idő, kiment Betániába a tizenkettővel.

Jézus Vasárnap vonul be Jeruzsálembe egy szamárcsikó hátán. Máté és Lukács evangéliuma részletesebben írja le mindezt. Elmondják, hogy a farizeusok felháborodtak a tanítványok szavai hallatán, s azt állították, hogy Istent káromolják. Ez volt az első alkalom, hogy Jézus nyilvánosan megengedte, hogy Messiásként ismerjék el Őt.

A 118.-ik zsoltárt énekelték, amely a Messiás próféciját tartalmazza: *„Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő. Az ÚRtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben. Ez az a nap, amelyet az ÚR elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen! Ó URam, segíts meg! Ó URam, adj szerencsét! Áldott, aki az ÚR nevében jön! Megáldunk titeket az ÚR házából.”*

A farizeusok ezt istenkáromlásnak vették, és azt követelték Jézustól, hogy állítsa le az ünneplést. „Ha leállítanám őket,” hangzott a válasz „akkor ezek a kövek kiáltanának helyettük.” Jézus beteljesítette a Zakariás 9:9-ben található próféciát: *“Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, szamárcsikó hátán.”*

És lám, Jézus egy szamárcsikón ülve jön, amint azt a Szentírás megjövendölte.

Másnap pedig, amikor Betániából elindultak, megéhezett, és messziről meglátva egy zöldellő fügefát, odament, hátha talál rajta valamit. De amikor odaért, semmit sem talált rajta, csak levelet, mert nem volt fügeérés ideje.

Mindez áprilisban történt, és a fügék csak nyárra szokta megérni. Izraelben viszont van egy úgynevezett előérés is, és már február-márciusban láthatunk hatalmas érő fügeket a fákön. Ezek gyakran még a fa kizöldülését megelőzően teremnek, és mire a levelek előbújnak, a fügék már egész nagyok lesznek. Ezért gondolta Jézus, hogy ha már levelek vannak a fán, akkor lehet, hogy előéresből származó fügét is talál rajta.

Jézus megszólalt, és ezt mondta a fának: „Senki ne egyék rólad gyümölcsöt, soha többé.” A tanítványai is hallották ezt.

Azután Jeruzsálembe értek. Bemenne a templomba, Jézus kezdte kiűzni azokat, akik árusítottak és vásároltak a templomban, felborította a pénzváltók asztalait, a galambárusok székeit, és nem engedte, hogy valaki edényt vigyen át a templomra.

Útjuk lerövidítésére céljából sokan a templomot használták, és Jézus megállította őket. Ez a második alkalom, hogy Jézus megtisztítja a templomot. Szolgálatának kezdetén János bemutatja, hogy hogyan tisztította meg azt, és most itt van ismét. Azokra súlyt le, akik Isten dolgaiból kereskedelmet akarnak csinálni.

A templomban azért váltottak pénzt, mert a papok nem fogadták el a római pénzekben adott adományokat, mert azok szerintük tisztátalanok voltak. Az egyetlen elfogadható pénzfforma a zsidó sekel volt, de mindenki a római pénzeket használta, és ezért át kellett váltani zsidó pénzre. A pénzváltók pedig ott ültek a templomban, és csillagászati árfolyamon váltották át a római pénzt, gyakorlatilag megkopasztva azokat, akik Istennek akarták adni a pénzüket.

Ha egy galambot akartál áldozni Istennek, akkor csak a templomban kapható kóser galambot áldozhattad, amit a pap elfogadott, és ezt általában a szegények áldozták, mert nem tudtak bárányt vagy kost vásárolni, mert nem volt rá pénzük. A templomon kívül egy galamb 50 forintba került, de a pap olyan tüzetesen megvizsgálta, hogy mindig talált benne hibát. A

templomban eladott galambokkal kapcsolatban nem volt kivetnivalójuk, csak hogy azokért 2000 Ft-t kellett fizetni. Így rabolták ki az embereket. Mindez felbőszítette Jézust, mert látta, hogy az emberek Istenhez akarnak jönni, de ezt épp a templomban akadályozzák meg.

Azután így tanította őket: „Nincs-e megírva: Az én házam imádság háza lesz minden nép számára? Ti pedig rablók barlangjává tettétek.”

Vajon mit mondana Jézus, ha meglátná, hogy mi folyik manapság egyes templomokban?

Meghallották ezt a főpapok és az írástudók, és keresték a módját, hogyan veszítsék el. Féltek ugyanis tőle, mert tanítása magával ragadta az egész sokaságot.

Amikor azután este lett, kimentek a városon kívülre.

Korán reggel, amikor elmentek a fügefa mellett, észrevették, hogy az gyökerestől kiszáradt.

Péter visszaemlékezve így szólt hozzá: „Mester, nézd: a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.”

A fügefa Izráel nemzeti szimbóluma volt. Tipikus képet látunk itt: Jézus Messiásként jött a nemzethez, hogy megkapja a gyümölcsöket. Emlékeztek a Jézus által mondott példázatra: *„Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített, és őrtornyot épített benne, azután bérbe adta munkásoknak, és idegenbe távozott. Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést. A munkások megfogták szolgálait, és kit megvertek, kit megölték, kit pedig megköveztek közülük. Aztán ismét küldött szolgálait, többet, mint először, de ugyanígy bántak azokkal is. Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta: A fiamat meg fogják becsülni. De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: Ez az örökös: gyertek, öljük meg, és azután miénk lesz az öröksége. Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték. Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal?” Ezt felelték neki: „Mivel gonoszak, ő is gonoszul veszi el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében.”*

Isten gyümölcsöt várt Izráel nemzetéből. Az Ézsaiás 6-ban olvashatjuk, hogy Isten beültette a szőlőlugast, körbeásta, kiépítette az öntözőrendszert, gondozta; de amikor a gyümölcsérés ideje eljött csak vadszőlőt talált, nem volt valódi termés. Másoknak adta hát a szőlőskertet, akik majd valódi gyümölcsöt fognak teremni. Pontosan ez az, amit Jézus előre megjövendöl: Izráel nem termelt Isten által óhajtott gyümölcsöt, ezért elszáradnak és meghalnak. Isten más nemzeteknek fogja adni a szőlőt, akik gyümölcsöt fognak teremni.

Jézus is gyümölcs-termést vár, amikor ezt mondja: *„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek. Maradjatok énbennem, és én tibennetek... Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek.”*

Izráel elbukott. Amikor Jézus a fügefához ért, látta, hogy nincs rajta gyümölcs, ezért megátkozte, és az elszáradt és kipusztult. Most pedig a mi életünkből várja a gyümölcsöt, a Lélek gyümölcse pedig a szeretet. Mennyire vágyik Isten arra, hogy ezt a szeretetet megkapja tőlünk! Gyümölcsöt keres a kertjében.

Péter visszaemlékezve így szólt hozzá: „Mester, nézd: a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt.”

Jézus így válaszolt nekik: „Higgyetek Istenben! Bizony, mondom néktek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magadat tengerbe! - és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik -, annak meg is adatik az. Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértetek, megkapjátok, és meg is adatik nektek.”

Milyen hatalmas ígéret ez az imádsággal kapcsolatban! De figyeljétek meg, hogy kinek mondta ezt Jézus. A sokaságnak? Nem, hanem a tanítványainak. Kiknek tette az imádsággal kapcsolatos hatalmas ígéreteket? A tanítványainak. Ki az ő tanítványa? Aki megtagadja magát, felveszi a keresztyét és követi Őt.

Tehát ez nem egy olyan ígéret, ami mindenkire vonatkozik, hogy ami csak kijön az ember száján, azt már meg is kapja. „Egy új Mercit akarok! Egy házat a Rózsadombon! Kimondtam, és meg is lesz! Dicsőség Istennek! Halleluja!”

Mi az első követelmény a tanítványsággal kapcsolatban? Tagadd meg önmagad! Álljunk csak meg egy pillanatra! A rózsadombi ház az önmegtagadást jelenti? Ezeket az ígéreteket csak azoknak tette Jézus, akik megtagadva önmagukat felvették a maguk keresztyét és Jézust követték. Ennek következtében pedig az imádság erejét sohasem használják arra, hogy saját kívánságaikat elégítsék ki, hanem arra, hogy Istennek szerezzenek dicsőséget.

*„És amikor megálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy menyeyi Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.
Ha pedig ti nem bocsátotok meg, menyeyi Atyátok sem bocsátja meg vétkeiteket.”*

- Ez igen súlyos kijelentés.
- Mit ért ez alatt?
- Amit mondott!
- Igen, de akkor hol van a kegyelem?
- Nem tudom.
- Akkor ez a cselekedetekről szól?
- Ne kérdd, hogy megváltoztassam Jézus szavait.
- De akkor hogyan tudod ezt a kegyelemmel összeegyeztetni?
- Nem tudom.
- Akkor mit teszel?
- Megbocsátok!

A megbocsátás azt mutatja, hogy Krisztus valóban bennem lakozik, mert aki azt állítja, hogy Benne él, úgy kell élnen, ahogy Ő is élt. Amikor a kereszthez szögezték, azt mondta: „*Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, hogy mit tesznek.*” Ha én is úgy élek, mint Ő, akkor nekem is meg kell bocsátanom. Jézus azt mondta, hogy *“Ha pedig ti nem bocsátotok meg, menyeyi Atyátok sem bocsátja meg vétkeiteket.”* A megbocsátó lelkület az egyik fő ismertetőjele annak, hogy valóban Isten gyermeke vagyok.

Ismét bementek Jeruzsálembe. És miközben Jézus körüljárt a templomban, odamentek a főpapok, az írástudók és a vének, és így szóltak hozzá: „Milyen hatalommal cselekszed ezeket, és ki adta neked a hatalmat arra, hogy ilyeneket tegyél?”

Sokan ugyanezt a kérdést teszik fel a mi fiatal lekipásztorainknak: „Ki adta nektek a hatalmat arra, hogy bemelegítsétek az embereket? Ki adta nektek a hatalmat arra, hogy lekipásztorok legyetek?” Főleg a mormonok kérdezik ezt, mert szerintük csak az ő 12 apostoluk adhat hatalmat, tekintélyt.

Jézus így válaszolt nekik: „Én is kérdezek tőletek valamit, feleljetek rá, és megmondom nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket. Vajon a János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől? Erre válaszoljatok nekem.”

Azok pedig így tanakodtak maguk között: „Ha azt mondjuk: a mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki?

Vagy talán mondjuk azt: emberektől?” De féltek a sokaságtól, mert Jánosról mindenki azt tartotta, hogy valóban próféta volt.

Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.” Jézus erre így szólt hozzájuk: „Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.”

Jézus azt mondta, hogy ti tiszták vagytok, mert a szavaim megtisztítanak benneteket. Isten adja meg, hogy az Ő Igéje úgy tisztítson meg benneteket is, hogy minél több gyümölcsöt teremhessetek az Ő dicsőségére.